

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 2/únor 2022

DAŇ Z NEMOVITOSTI DOLŮ?

Nabubřelé zvýšení daní z nemovitostí bylo zbytečné. Sníží se zas o padesát procent na původní hodnotu? str. 2-3

BĚHÁNÍ ZA STOVKY TISÍC

Běžecká škola pod taktovkou manžela bývalé místostarostky stála každý rok Prahu 22 sto tisíc korun. str. 4-5

UHŘÍNĚVESKÝ ZÁMEK

Jaká byla historie jedné z nejstarších budov Prahy 22 a v čem se liší od vily rytíře Böhma. str. 6

PROČ nám přijde přinejmenším stejně nevkusné, když si někdo za veřejné peníze nechá dělat načančané osobní fotografie, stejně jako když jiný ve vedení obce zajišťuje byznys svému manželovi? Je to totiž nejen za hranicemi slušnosti, ale i na hraně zneužívání veřejných financí.

Podobně jako bývalá ministryně financí Alena Schillerová (ANO), která si nechávala proplácet z veřejných peněz selfička s pávem, se chovala i bývalá místostarostka MČ Praha 22 Kateřina Erbsová, když léta ve funkci podporovala běžecký byznys svého manžela za stovky tisíc korun z veřejné pokladny. A ještě má tolik drzosti, že si stěžuje, když místo peněz takzvané z ruky přímo pořádací agentuře nabídla městská část na podporu běhu transparentní dotaci. **PROČ** proboha? Že by případná kontrola mohla najít ve vydaných penězích nějakou nesrovnalost?

Nesrovnalosti a podezření z machinací při vypisování zakázek se týkají také prací v Otevřených zahradách Uhříněves. Mimočodem smlouvy s realizační firmou za miliony korun opět uzavírala bývalá místostarostka Erbsová. Už jsme se přitom v redakci těšili, že přijde čas na kritiku nového vedení městské části. Jenže kostlivců vypadávajících ze skříní bývalého vedení je stále víc. Tak alespoň dávejme bedlivý pozor na příštím zasedání zastupitelstva.

PROČ? Otevírá se cesta, jak znovu snížit daně z nemovitostí, které megalomanské vedení starosty Zelenky zvýšilo na maximum, aniž ze získaných peněz postavilo něco rozumného. A tak nám přijde dobré, že se snad daně zase vrátí tam, kde mají největší přínos – do kapes daňových poplatníků.

Redakce

DOSTAVBA OKRUHU

Změnila se vláda a dopravu má v rámci koalice SPOLU na starost ODS. Změnil se také přístup k dobudování úseku 511 Pražského okruhu?

Ptáme se: Mgr. Martina Kupky, ministra dopravy ČR

Pevně věřím, že stavbu jihovýchodní části Pražského okruhu, úsek 511, který spojuje D1 a Běchovice, se podaří v tomto volebním období zahájit.

Momentálně čekáme na rozhodnutí jihočeského Krajského úřadu, který řeší odvolání proti územnímu rozhodnutí. Společně s ŘSD děláme v otázce přípravy D0 511 všechny kroky pro to, aby byly pro Krajský úřad Jihočeského kraje k dispozici všechny potřebné podklady pro rozhodnutí. Nejbližší termín vydání pravomocného územního rozhodnutí je v dubnu letošního roku, pokud se to podaří, bude se pokračovat na dokumentaci pro stavební povolení, a především v majetkoprávní přípravě. Zde se již podařilo připravit výkup řady pozemků.

Pro mě jako Středočecha je zásadní vnímat Pražský okruh jako jeden funkční dopravní celek s navazujícími stavbami. Součástí řešení je i důležitá přeložka silnice I/12. Ta významně uleví od tranzitní dopravy lidem v Běchovicích, v Újezdu nad Lesy, v Kolodějích i ve středočeských obcích Sibřina, Květnice či Dobročovice. U Úval dojde k napojení silnice II/101 na novou přeložku, což je důležitá součást dopravního řešení v blízkosti Prahy. Tuto

poměrně rozsáhlou stavbu od Říčana až po Úvaly připravuje Středočeský kraj.

To dávám jako příklad toho, jak přesvědčovat samosprávy, kde je odpor proti stavbě okruhu značný a stavbu to v minulosti brzdilo. Pokud v programovém prohlášení hovoříme mimo jiné o stavbě 511 jako o prioritě, znamená to pro mě pravidelně sledovat a kontrolovat průběh přípravy. Pokud by se tak dělo i v minulých letech, nemuselo dojít k situaci, kdy Ministerstvo pro místní rozvoj čtyři měsíce rozhodovalo o podjatosti pražského magistrátu ve věci odvolání proti územnímu rozhodnutí právě u úseku 511. To rozhodně nesvědčí o tom, že Pražský okruh byl pro minulou vládu prioritou, i když proklamace byly jiné a zahajovat stavbu chtěli v roce 2021, což se nakonec nestalo.

Mgr. Martin Kupka, ministr dopravy ČR

DAŇ Z NEMOVITOSTI: SNÍŽÍ SE ZAS NA POLOVINU?

Je to skoro přesně rok, co jsme v jednom z prvních čísel tohoto listu kritizovali, že nám zastupitelé Prahy 22 zvedli daně z nemovitostí o rovných sto procent. Na dvojnásobek. Jak jsme tehdy napsali, přitom to vůbec udělat nemuseli. Navíc – vybraných skoro 12 milionů korun nad původní částku většinou vůbec nešlo na potřebné stavby městské části. Od nás vybrané peníze sloužily na honoráře a odměny architektů a projektantů, kteří na pokyn bývalého vedení radnice malovali nere realizovatelné vzdušné zámky. Jak to našťestí vypadá, na radnici nyní převládá rozum. Na podnět zastupitele Martina Langmajera (ODS) budou zastupitelé městské části na příštím jednání projednávat návrh, jak naše daně zase snížit na původní hladinu.

PIRÁTI A STAN: PLAŤTE ZA NEMOVITOSTI DVAKRÁT VÍCE!

Sám nápad zvýšit daně v hlavním městě původně pocházel z dílny celopražské vládnoucí koalice STAN, TOP 09, Piráti a Praha sobě. Byl realizován a na úrovni hlavního města Prahy schválen před více než dvěma lety, jeho hlavní tvář se stal pirátský primátor hlavního města Zdeněk Hřib.

Návrh ale nebyl úplně direktivní, ponechával radnicím městských částí volnost, zda se ke zvýšení připojí. Šlo o to, jaký zvolí koeficient, kterým se městská daň mění. Při koeficientu 2,5 se daň nezvyšovala, při koeficientu 3,5 se zvýšila o 40 %, při 4,5 o 80 % a při koeficientu 5 šlo o zdražení o rovných 100 procent. To ale uskutečnily jen některé městské

části, například Praha 1, 7 nebo 10, většinou v čele se starosty ze STAN a uskupení Praha sobě.

A bohužel byla mezi nimi i naše městská část Praha 22.

Z celkem 57 městských částí hlavního města jich 36 svoje daně nezvýšilo. Loňské zvednutí daně z nemovitých věcí o 100 % tedy není věc centrálního nařízení, ale špatné rozhodnutí našich tehdejších radních. A samozřejmě všech zastupitelů, kteří pro zvedání místních daní tehdy hlasovali. O našich penězích rozhodoval

především bývalý starosta Vojtěch Zelenka a členové tehdejší Rady městské části Prahy 22 za

STAN a uskupení Praha 22. Naše město.

Celkové zvýšení daně o minimálně 11,7 mil. Kč (za celý rok 2020 bylo vybráno od občanů téměř 25 mil. Kč) přitom dopadá nejenom na majitele nemovitostí, ale zprostředkovaně dopadlo i na nájemníky a všechny občany. Ovlivnilo výši nájmu, celkovou cenu bydlení a zprostředkovaně i ceny místních služeb a zboží. To vše za situace, kdy

Březnové zastupitelstvo projedná návrh místního předsedy ODS Langmajera na vrácení daně z nemovitosti do původní výše.

Zastupitel ODS Ing. Martin Langmajer, MBA předkládá návrh na snížení daně z nemovitosti

kvůli pandemii covidu vyletěly vzhůru ceny zboží a služeb v celé republice, kdy nás dohání nevídaná inflace, raketově rostou ceny energií a přitom příjmy mnohých z nás stagnují, nebo dokonce poklesly.

14/2019 Sb. hl. m.
OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA
hlavního města Prahy
o výši koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí

Zastupitelstvo hlavního města Prahy se usneslo dne 19. 9. 2019 vydat podle § 44 odst. 3 písm. d) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, § 6 odst. 4 písm. b), § 11 odst. 3 a § 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 212/2011 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., a zákona č. 23/2015 Sb., tuto obecně závaznou vyhlášku:

§ 1

U stavebních pozemků se koeficient pro výpočet sazby daně z pozemků stanovuje pro území jednotlivých městských částí hlavního města Prahy ve výši podle přílohy k této vyhlášce.

§ 2

U budovy obytného domu, u ostatní budovy tvořící příslušenství k budově obytného domu a u ostatní zdanitelné jednotky se koeficient pro výpočet sazby daně ze staveb stanovuje pro území jednotlivých městských částí hlavního města Prahy ve výši dle přílohy k této vyhlášce.

§ 3

U budovy pro rodinnou rekreaci a budovy rodinného domu užívané pro rodinnou rekreaci a budovy, která plní doplňkovou funkci k těmto budovám s výjimkou garáže, u garáže vystavěné odděleně od budov obytných domů a u zdanitelné jednotky, jejíž převažující část podlahové plochy je užívána jako garáž, u zdanitelné stavby a u zdanitelné jednotky, jejichž převažující část podlahové plochy nadzemní části zdanitelné stavby nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy zdanitelné jednotky je užívána k podnikání, se koeficient pro výpočet sazby daně stanovuje pro celé území hlavního města Prahy ve výši 1,5.

§ 4

Na území hlavního města Prahy se stanovuje místní koeficient ve výši 2, kterým se násobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů.

§ 5

Obecně závazná vyhláška č. 16/2001 Sb. hl. m. Prahy, o výši koeficientu pro výpočet sazby daně z nemovitostí, se zrušuje.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020.

MUDr. Zdeněk Hřib, v. r.
primátor hlavního města Prahy

doc. Ing. arch. Petr Hlaváček, v. r.
I. náměstek primátora hlavního města Prahy

Praha 1	5
Praha 2	2,5
Praha 3	5
Praha 4	2,5
Praha 5	2,5
Praha 6	2,5
Praha 7	5
Praha 8	5
Praha 9	2,5
Praha 10	5
Praha 11	4,5
Praha 12	3,5
Praha 13	2,5
Praha 14	2,5
Praha 15	2,5
Praha 16	2,5
Praha 17	2,5
Praha 18	5
Praha 19	2,5
Praha 20	2,5
Praha 21	2,5
Praha 22	5

COPAK SI ZA TĚCH 12 MILIONŮ POSTAVÍME?

Zvýšení daní městské části by jistě bylo opodstatněné, kdyby se za vybrané peníze řešil nějaký naléhavý problém, například nefunkční vodovod. Nebo alespoň nová silnice nebo ulice zklidňující dopravu, přechody pro chodce, parkoviště, stavby na pomoc mladým rodinám s dětmi nebo seniorům, škola či školka, domov s pečovatelskou službou. Prostě cokoli opravdu užitečného.

Jenže v Praze 22 se kvůli neschopnosti předcházejících radních v posledních letech skoro nic nestavělo. Většina projektů rozjetých do jejich nástupu byla zastavena, nové vznikaly pouze na papíře, v rozporu se zájmy občanů a za neskutečně vysoké částky. Jejich hlavním cílem bylo uspokojit umělecké ambice starosty i jemu blízkých radních a předvést občanům Prahy 22 hezké obrázky, které by je odvedly od myšlenek, proč zde některé městské služby, jako třeba školy, přestávají správně fungovat.

Na co se naopak peníze našly, byly nejrůznější nesmyslně předražené aktivity radních a jejich blízkých, ať už jde o všelijaké sportovní akce za desítky tisíc pro jejich organizátory, nebo dnes už slavný kurník vystavující tři slepice a dva králíky za 50 tisíc korun v rámci akce CU KŘIK zastupitele Kappela.

A pak jsou tu obecní peníze vynaložené nehospodárně, nebo přímo trestuhodně, jako případ vyměněných dodatků smluv na dostavbu domu s pečovatelskou

službou Betlímek. Případ s předpokládanou škodou dva miliony korun nyní zkoumá příslušný odbor Policie ČR.

PENÍZE ZPĚT DO NAŠICH KAPES

Jednou vybrané peníze se ale do našich kapes už nevrátí, a tak nelze než spoléhat na nové vedení

radnice, že s nimi naloží rozumněji než to vedení předcházející. Co ale je možné udělat – jak se ukazuje, zvednuté daně lze opět snížit.

Na návrh zastupitelů ODS Prahy 22 reprezentovaných jejich předsedou Martinem Langmajerem bude zastupitel-

stvo městské části projednávat ve středu 9. 3. 2022 návrh, aby se koeficient výpočtu sazby této daně opět snížil na hladinu 2,5, tedy na původní sazbu. Tím dojde k navrácení výše daně z nemovitých věcí na původní výši.

Jak uvádí důvodová zpráva návrhu: „Po dvou letech se ukazuje, že zvýšení daně z nemovitých věcí nepřineslo kýžený výsledek nárůstu investičních výdajů, ale pouze došlo ke zbytečnému navýšení daňového zatížení obyvatel naší městské části. Vzhledem k tomu by bylo chybou nepřehodnotit předchozí rozhodnutí městské části, které vedlo k navýšení daně z nemovitostí na území MČ Praha 22.“

Naše Uhříněveské občanské noviny budou pečlivě sledovat, jak budou o našich daních jednotliví zastupitelé hlasovat. A vám, milí čtenáři a obyvatelé Uhříněvsi, Pitkovic a Hájků, doporučujeme totéž.

Pavel Janů

Nových 12 milionů bylo utraceno za zbytečnosti. Obec nic užitečného nezískala.

Je třeba spoléhat na nové vedení radnice, že s vybranými penězi naloží rozumněji.

ZMČ 09.03.2022

Název materiálu: Návrh na změnu OZV o výši koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí

Důvodová zpráva: Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí (dále jen „zákon“), ve znění pozdějších předpisů, dává obcím možnost zavést fakultativní **místní koeficient**. Ustanovení § 12 zákona umožňuje obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovité věci na území celé obce stanovit jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4, nebo 5. Tímto koeficientem se vynásobí daň za jednotlivé druhy pozemků, staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v ustanovení § 5 odst. 1 zákona, tj. pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů. V hl. m. Praze, v současné době v platnosti obecně závazná vyhláška č. 14/2019 Sb. hl. m. Prahy (dále jen „vyhláška HMP“) o výši koeficientů pro výpočet sazby daně. Tato vyhláška HMP zavedla místní koeficient ve výši 2 s účinností od 1. 1. 2020. Tímto došlo na území městské části Praha 22 ke zvýšení daně z nemovitých věcí na dvojnásobek. Avšak zavedení místního koeficientu nevylučuje úpravu ostatních koeficientů, tj. koeficientů pro výpočet sazby daně z nemovitých věcí daně ustanoveními § 1 a § 2 vyhlášky HMP. V rámci připomínkového řízení při tvorbě vyhlášky HMP byla z důvodu finančního zatížení obyvatel hl. m. Prahy při zahájení připomínkového řízení navrhována varianta snížení ostatních koeficientů z hodnoty 5 na hodnotu 2,5 s tím, že toto rozhodnutí bylo ponecháno na jednotlivých městských částech. Celkem 36 městských částí využilo možnosti snížit ostatní koeficienty, tak aby na jejich území nenastalo dvojnásobné zvýšení daně z nemovitých věcí. Ovšem městská část Praha 22 této možnosti nevyužila. Nyní se po dvou letech ukazuje, že zvýšení daně z nemovitých věcí nepřineslo kýžený výsledek nárůstu investičních výdajů, ale pouze došlo ke zbytečnému navýšení daňového zatížení obyvatel naší městské části. Vzhledem k tomu by bylo chybou nepřehodnotit předchozí rozhodnutí městské části, které vedlo k navýšení daně z nemovitostí na území MČ Praha 22. Navrhuje se podat podnět ke změně předmětné vyhlášky HMP spočívající ve snížení koeficientů podle § 1 a 2 přílohy k vyhlášce HMP z hodnoty 5 na 2,5. Tímto dojde k navrácení výše daně z nemovitých věcí na původní výši.

Příloha: OZV č. 14/2019 Sb. hl. m.

Návrh usnesení: ZMČ souhlasí s podáním podnětu na změnu koeficientu podle § 1 a 2 přílohy obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy č. 14/2019 Sb. hl. m. o výši koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí z hodnoty 5 na hodnotu 2,5.

ZMČ ukládá panu starostovi odeslat na HMP podnět na změnu koeficientu podle § 1 a 2 přílohy obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy č. 14/2019 Sb. hl. m. o výši koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí z hodnoty 5 na hodnotu 2,5.

BĚŽECKÁ ŠKOLA ZA VŠECHNY PENÍZE

JAK DOBĚHNOUT OBECNÍ KASU ŠKOLOU BĚHU A PROČ UŽ MĚSTSKÁ ČÁST NEFINANCUJE PROJEKT MANŽELA BÝVALÉ MÍSTOSTAROSTKY ERBSOVÉ

Kdo sleduje sociální sítě radnice, uhříněvských politiků a dalších lidí viditelných v našem veřejném prostoru, tomu nemohly uniknout přestřelky kolem Běžecké školy Praha 22. Nyní ovšem již Bidli Běžecké školy Uhříněves. Navíc rozchod školy a městské části po více než pěti letech spolupráce určitě stojí za pozornost i bez jistého humbuku kolem. A stojí i za strážlivý pohled na věc.

Pro základní uvedení do situace je nutné říct, že městská část platila ročně sto tisíc agentuře, která jednou týdně provozovala běžeckou školu, což bylo organizované běhání povětšinou nemnoha dospělých a dětí za dohledu kvalifikovaných trenérů. Hlavní uhříněveskou tvářící této agentury byl a je trenér běhu a zároveň manžel bývalé místostarostky Dušan Erbs.

Toto automatické vyplácení peněz bylo nyní ze strany Rady MČ ukončeno. Prostředky byly převedeny do kolonky, o kterou se mohou hlásit různí zájemci s nabídkou sportovních aktivit a s požadavkem na výši finančního krytí.

OBCANĚ SE PONĚKUD DIVÍ

Především je třeba říct, že postoj občanů k tomu, že městská část provozovala a platila běžecké lekce (pro zájemce zdarma), není jednoznačně kladný. A stejně tak je nutné říct, že nesporně existují i lidé, pro které je naopak ukončení radničního angažmá a financování projektu zklamáním.

Za ty první můžeme citovat z našeho redakčního e-mailu. Po posledním zastupitelstvu nám na něj na sklonku loňského roku napsala mezi jinými čtenářka Jana Kubáčková: „Naše děti si bohužel nevybraly v rámci mimoškolních aktivit školu běhu hrazenou radnicí jakési firmě z našich daní, takže aktivitu cálujeme z vlastní kapsy. Byla jsem proto skoro unesena až dojata plédováním zastupitelky Kateřiny Erbsové za blaho dětí prahnoucích po elegantním stylu běhání, když obhajovala sto tisíc korun vydávaných ročně na tento účel z naší obecní kasy. Bohužel jen do okamžiku, kdy jsem se dozvěděla, že v běžecké škole kasírující obecní peníze je běžeckým i firemním protagonistou její manžel Dušan Erbs.“

*Autorem
původní
myšlenky
běžecké školy
Prahy 22 nejsou
manželé Erbsovi,
ale předminulý
starosta
Martin
Turnovský.*

Na sociálních sítích běžecké školy to samozřejmě vypadá úplně opačně. Odcitovat můžeme třeba příznivkyni školy Pavlu Kučerovou, která v reakci na informaci o konci spolupráce napsala: „*Tak to mě moc mrzí, BŠ jsem začala navštěvovat po úrazu. Všichni trenéři byli vždy úžasnými běžeckými průvodci, našla jsem tady nové kamarády.*“

Za obě strany bychom mohli uvést jmen a citací daleko více. Některé z nich by byly i dost urážlivé. Třeba podle Jana Heřmanského se „*do Čechie peníze sypou, tam jo, ale na běžeckou školu peníze nedají*“. Tím naznačuje, že peníze spíš plynou do fotbalového klubu, kde je funkcionářem a trenérem starosta Tomáš Kaněra, než do běžecké školy manžela bývalé místostarostky. Nechybějí dokonce ani odkazy jako „*vzal si vzor z Andreje*“. A pak jsou zde temné konspirační teorie, že jde o „*politickou pomstu*“.

Nu, nechme toho – jako často zde vítězí emoce, což rozumným řešením a posouzením situace nenařává. Lepší bude podívat se na historii celé věci.

TO NEVYMYSLEL ANI ZELENKA, ANI ERBSOVÁ

Řada z diskutujících lidí je automaticky přesvědčena, že autorem myšlenky běžecké školy v Praze 22 je buď minulý starosta Zelenka, nebo manželka trenéra a hlavní tváře školy Dušana Erbs. Ale kdeže. Je třeba připomenout, že jen podělili systém, se kterým před lety přišel tehdejší starosta Martin Turnovský (když ODS, zvolen za uskupení Pro Prahu, nyní zastupitel za tuto formaci). Ostatně Facebook běžecké školy je v prvních letech plný opakovaných poděkování starostovi Turnovskému za podporu. Vzhledem k tomu, jak nevybíravě na něj před posledními volbami útočila formace Praha 22. Naše měs-

to vedená Kateřinou Erbsovou, chtělo by se poznamenat něco o nevděku, který světem vládne. Městská část byla přímo zřizovatelem školy a na provozování uzavřela smlouvu s agenturou SportGroup.cz. Je to podobný systém, jakým dlouhé roky například Praha 3 zřizovala známé farmářské trhy na náměstí Jiřího z Poděbrad. V čele tamní radnice tehdy stála TOP 09 (tedy stejná strana, za kterou dříve kandidovala i Kateřina Erbsová, než svoji kandidátku zamaskovala jako Praha 22. Naše město). A teď jeden zábavný detail právě z té Prahy 3. Tam TOP 09 po letech úspěšné symbiózy s provozovatelem trhů došla k tomu, že i když jsou všichni spokojeni, je nutné vypsát na provozovatele soutěž, protože není možné, aby

Přes všechny pochybnosti shromážděné v tomto článku by bylo dobře, kdyby běžecká škola v naší obci přežila

MČ opakovaně uzavírala smlouvu se soukromou agenturou, aniž by bylo provozování tržů soutěženo, a tím byly zajištěny pro MČ nejlepší podmínky.

DIVNÉ FAKTURY, DIVNÉ SMLOUVY, DIVNÍ LIDÉ

Tak jsme i u nás trochu zapátrali a vyptali se na okolnosti spolupráce školy a radnice. A objevily se některé divné věci. Jednu dost zvláštní se zde pokusíme popsat. V lednu 2019 tradičně uzavírá MČ Praha 22 smlouvu na běžeckou školu pro rok 2019 se společností SportGroup.cz (IČ 26912562). Za agenturu smlouvu podepisuje jako jednatel a společník Martin Dvořák. Jenže ouha! Od 1. října 2018 je totiž jediným jednatelem společnosti Jaroslav Vítek, takže smlouva z ledna 2019 není formálně v pořádku a o její platnosti by bylo možné diskutovat.

Pěkným dokreslením příběhu pak je, že 10. července 2019 se jediným majitelem a zároveň jediným jednatelem společnosti stává Oleksandr Hryshchenko z ukrajinského Užhorodu. Ostatně se SportGroup.cz ztrácí z dohledu a na její místo nastupuje v jednání s radnicí SportGroup.eu, s. r. o. (jiné IČO a koncovka eu místo cz). V té je jednatelem i nadále Martin Dvořák. No, je to trochu zmatek. To asi na radnici cítili také, takže v dubnu 2019 původní nejasnosti překryli se SportGroup.eu podpisem nové smlouvy o provozování běžecké školy. Tím mizí původní SportGroup.cz definitivně ze scény. Proč byla v mezidobí tato agentura prodána nejprve českému a posléze ukrajinskému majiteli, i když to pánům Erbsovi a Dvořákovi udělalo pořádný zmatek ve smlouvách, a jak hned uvidíme, i ve fakturách? To je skutečně záhada.

Podle smlouvy se běhání uskutečňovalo jednou týdně, a to kaž-

dé úterý od 18.00 hod. Podle fakturace, kterou obdržela MČ Praha 22, se v listopadu 2018 konaly čtyři lekce za 9680 Kč, v prosinci 2018 tři lekce za 7260 Kč. Následně byla v únoru 2019 (7. 2. 2019) vystavena faktura za další čtyři lekce uskutečněné v prosinci 2018 za 9680 Kč. Faktura nejenže byla chybně vystavena podle zákona o DPH, ale z uvedeného plyne, že měsíc prosinec měl podle organizátorů 7 týdnů. Ale třeba si někdo uvědomil, že v tu chvíli podepsaná smlouva (viz výše) je neplatná a situaci se snažil zamufflovat tím, že únorová faktura byla vystavena za prosinec 2018. Což se tedy moc nepovedlo, když ten už jednou fakturován byl...

S jistým úšklebkem bychom mohli poznamenat, že jde o přesně stejné hajdaláctví, které provázelo úplně celou éru starosty Zelenky (a jeho blízké spolupracovnice Kateřiny Erbsové) na radnici. Jednou starosta podepíše jinou smlouvu, než schválí zastupitelstvo, jindy za partnera podepíše smlouvu

někdo, kdo už dávno není jednatelem firmy. To je těžké, když nic nedotáhnete do konce a všechno se vám naopak začne rozpadat pod rukama.

BĚHÁŠ, BĚHÁM, BĚHÁME

Chceme zdůraznit, že naše redakce nemá vůbec nic proti běhání, naopak. Jde o nízkonákladovou, ale zdravou aktivitu. Nemáme také nic proti běžecké škole, naopak jí přejeme, aby přežila a pokračovala v činnosti. Jenže přece jenom jde o peníze městské části. A tak je třeba se podívat také na to, kolik lidí vlastně do školy chodilo, přesněji běhalo.

Když vycházíme z jedné z diskusí na Facebooku Běžecké školy Praha 22, tak tam pravidelný účastník Vít Urban tvrdí, že běhá obvykle kolem 10 dospělých plus nějaké děti. Podpora městské

Vážený pane Dvořáku,

navazují na můj dopis ze dne 18. října 2021 (P22 12630/21), ohledně pokračování pravidelné Běžecké školy Praha 22, a rád bych Vás informoval o nadále trvajícím zájmu MČ Praha 22 podporovat Vaši běžeckou školu.

Zastupitelstvo MČ Praha 22 schválilo dne 20. prosince 2021 svůj rozpočet, který obsahuje v kapitole Tělovýchova a zájmová činnost i "Dotaci program MČ - sportovní aktivity". Oproti předchozím rokům tak Běžeckou školu nepodpoříme napřímo, ale prostřednictvím dotačního programu MČ Praha 22. Důvodem je sjednocení podmínek pro všechny adresáty finanční podpory MČ v oblasti sportu. Přímá finanční podpora Vaší běžecké školy, mimo pravidelný dotační program MČ, byla ojedinelá.

Dotaci program bude vypsán již v lednu 2021. Celková dotaci podpora je pak navýšena o částku 100 tis. Kč. Tedy o stejnou částku, jakou MČ Praha 22 od roku 2016 pravidelně Běžeckou školu podporuje. Tímto gestem MČ vyjadřuje zájem Běžeckou školu podporovat i nadále. Budu rád, pokud žádost do dotačního programu pro sportovní aktivity podáte.

S přátelským pozdravem

Faksimile dopisu starosty provozovateli běžecké školy

části činila sto tisíc korun ročně. Při deseti měsících provozu jde o 10 000 korun na měsíc. Jestliže je pravdivých těch 10 dospělých účastníků (děti nebudeme brát v potaz), tak cena za osobu/měsíc je 1000 korun.

Nu, to už není tak nízkonákladové. To už je spíš běžecká škola za všechny peníze.

Každopádně nás to v redakci inspirovalo k rozhodnutí vyžádat si na základě zákona o svobodném přístupu k informacím od radnice data o financování sportu v MČ za poslední roky. Uvidíme, nakolik uspějeme.

PRÁSKLI DVĚŘMI A JSOU PRYČ

Nové vedení radnice se rozhodlo vztah s běžeckou školou ujasnit. Takže nepřipravilo ani nepodepsalo novou smlouvu a vyzvalo provozovatele, aby usiloval o získání dotace (znovu byla řeč o sto tisících ročně). To dokládá přiložený dopis starosty adresovaný firmě SportGroup.eu.

Jde v podstatě o ujištění, že pokud přihláška dorazí, bude vyslyšena, protože MČ zájem o běžeckou školu má. Dopis odešel z radnice na konci prosince.

Již 3. ledna Dušan Erbs na Facebooku školy v principu odmítl žádost o dotaci z rozpočtu MČ s tím, že ve věci je mnoho nejasností a pro pořádající agenturu by bylo riskantní čekat na přidělení peněz do března. Post zakončil

tajuplným „něco se chystá“ a 17. ledna bylo na stejném místě oznámeno, že partnerem školy se stává developer a realitní společnost Bidli.

Selským rozumem bychom možná řekli, že je těžké to trochu hysterické prásknutí dveřmi pochopit, když sto tisíc od zřizovatele k provozovateli je stejných sto tisíc jako v případě dotace. Možná je ale problém v tom, že u dotací je třeba náklady dost pečlivě vyúčtovat. A chápeme, že právě to může být nepříjemné nebo nerealizovatelné.

CO S TÍM, STAROSTO?

Takže odchází trenér Erbs i s celou rodinou, která tvořila podle pamětníků a také podle archivu fotografií na Facebooku školy tradičně hlavní účastnickou základnu lekcí. Z hlediska městské části problém vyúčtování školy běhu s tisícovkou za účastníka mizí ze scény. Uvidíme, jak bude s novým sponzorem projekt dál fungovat a zda bude i nadále tak přístupný občanům (jakkoli zájem nebyl nekonečný).

A před radnicí s novým vedením je úkol, jak smysluplně investovat do zdraví občanů těch sto tisíc korun. Takže, pane starosto – budeme to sledovat a na výsledky nové „pranice“ o dotace na sport si samozřejmě také posvítíme.

-tma-

UHŘÍNĚVESKÝ ZÁMEK NENÍ VILA RYTÍŘE BÖHMA

Budova z roku 1591 za kostelem u výzkumného ústavu, honosící se názvem Uhříněveský zámek, je nejen k přehlédnutí, ale ani nikdy nesloužila k reprezentačním zámeckým účelům. Občané si tuto vzácnou, ale nenápadnou historickou památku pletou s vilou zámeckého stříhu napravo u kruhového objezdu při výjezdu z Uhříněvsí na Říčany.

HISTORIE UHŘÍNĚVESKÉHO ZÁMKU

Původní stavbu, historicky nazývanou Uhříněveský zámek, postavil roku 1591 na ostrohu v místě bývalé tvrze za dnešním Děkaným kostelem Všech svatých Jaroslav Smiřický ze Smiřic (1513–1597). V roce 1639 zámek vypálili Švédové a dlouhých 72 let chátral. K opravě došlo až v roce 1711 za knížete Jana Adama I. Ondřeje z Lichtenštejna (1672–1712). K dalším stavebním úpravám, které provedl malostranský stavitel Josef Jäger (1721–1793), došlo v roce 1791 za knížete Františka Josefa I. Adama z Lichtenštejna (1726–1781). V této podobě se budovy zámku dochovaly do dnešních dnů. Nad vchodem do hlavní budovy jsou od roku 1782 dva pískovcové erby, vpravo erb Smiřických, vlevo erb pánů z Háznuburky, uprostřed letopočet 1591. Zámek však nikdy nesloužil jako reprezentační sídlo šlechty a budovu využívala správa tehdejšího velkostatku. Za knížecího hospodářského rady, od knížecí Jasnosti Jana z Lichtenštejna, ředitele Ferdinanda Böhma, rytíře z Bawenbergů, pak ještě přibýlo ke statku 20 korců polí, byly vysazeny ovocné sady, aleje a třešňovky. Až do roku 1920

pak objekty zámku a polnosti k nim náležející vlastnil rod Lichtenštejnů.

STAVEBNĚ PESTRÁ HISTORIE VILY ZAMĚŇOVANÉ SE ZÁMKEM

Napravo u výjezdu z Uhříněvsí na Říčany se v rozsáhlé zahradě nachází rodinná vila nepodobná zámečku, kterou si nechal postavit výše vzpomenutý Ferdinand Böhm. Pozemek č. 88/1 zakoupil na její stavbu v listopadu roku 1898 a dne 9. května 1899 podal žádost ke „slavnému obecnímu úřadu v Uhříněvsí“, že zde chce „zříditi stavení obyvatelné, ze všech stran silnou zdí ohrazené“. Obecní úřad neměl námitek a se stavbou se začalo. Provedení bylo zadáno panu Františku Koškovi, mistru zednickému a tesařskému v Radešovicích. Stavba rychle postupovala a již 23. listopadu 1900 bylo vydáno povolení k obývání se zdůvodněním, že „dům jest až na věci menší důležitosti hotov“, a přiděleno číslo popisné 240. V roce 1910 byla k vile přistavěna kůlna na automobil a dva pokoje. V roce 1914 požádal Ferdinand Böhm obecní úřad o povolení ke stavbě vodárenské věže v zadní části zahrady. Na betonových základech se středním pilířem a čtyřmi pilíři postranními, zpevněnými železnou

Současná podoba Uhříněveského zámku

konstrukcí, vyrostla dvanáctimetrová věž s rezervoárem vody, podle plánů architekta Aloise Jenšovského. Vlastní stavba na kruhovém půdorysu je cihlová a přibližně ve dvou třetinách se trychtýřovitě rozšiřuje v horní válcovitou část. Na vrcholu věže, kam vede dřevěné točité schodiště, osvětlené oválným obloukovým oknem, se nachází ochoz, prosvětlený čtyřmi okny. V jeho střední části je kovová nádrž na vodu o průměru tři metry a výšce 2,80 metru. Voda se do vodojemu čerpala ze sousední studně. Sloužila především na zalévání honosných rozlehlých zahrad.

NOVÝ MAJITEL VILY PROHRÁL V KARTÁCH, TA PAK UŽ JENOM CHÁTRALA

Po roce 1918 koupil vilu bohatý a společensky založený baron Alexander Tábora (odtud název Tábora vila), který pořádal v zahradním altánu opulentní sešlosti s významnými osobnostmi. Jednou z nich byl F. A. Elstner, nadšený propagátor skautingu, který byl ve své době jako spolková činnost ještě neznámý. Myšlenka ale nadchla dalšího z hostů, přednostu stanice v Uhříněvsí, pana Theodora Šimůnka. Ten s dalšími nadšenci v roce 1919 založil v Uhříněvsí první skautský oddíl. Tábora záliba v kartách ho bohužel připravila o veškerý

majetek, a tak jeho neobydlenou vilu získal před rokem 1930 Obchodní úvěrní ústav v Praze. Za druhé světové války sloužila vila gestapu. Po válce ji koupili manželé Josef a Marie Říhovi a Miroslav Říha, jeden z jejich tří synů, v ní provozoval zámečnictví. V 50. letech 20. století došlo k vyvlastnění objektu a vila sloužila jako internát Vysoké školy zemědělské a lesního inženýrství. V 70. letech se uvažovalo o využití vily jako zdravotnického střediska pro obvodní a zubní lékaře. V roce 1979 zde bydlelo pět rodin, v přízemí byla cukrářská výroba Obvodního podniku služeb. K 1. dubnu 1980 byla vila převedena do majetku Správy sociálních služeb Národního výboru hl. m. Prahy a byl v ní po potřebné rekonstrukci a úpravě zahrady zřízen Domov pro matky s dětmi, a to především pro matky svobodné. Po roce 1989 byla vila se zahradou v rámci restituce vydána Josefu Říhovi, synovi již zemřelých manželů Říhových. Ten vilu nákladně přestavěl na hotel s restaurací. Upravena byla i zahrada a kolemjdoucí upoutají původní, krásně restaurovaná vstupní vrata. Podnikatelský záměr však zřejmě po několika letech nevyšel a o osudu opuštěného objektu se zahradou není již několik let nic známo.

(vlevo) Vila Ferdinanda Böhma, rytíře z Bawenbergů, s rozsáhlou zahradou (vpravo) Baron Alexander Tábora, jenž uhříněveskou vilu se zahradou prohrál v kartách

Michal Klich, kronikář

NESELO SE, NEKÁCELO, BAGRY NEPŘIJELY, CO JE S PARKEM?

Brzy se příroda opět probudí, a tak nás zajímalo, jak to vlastně dopadlo s parkem za radnicí, o kterém bývalý radní Ondřej Lagner (STAN) už loni v květnu psal v Uhříněveském zpravodaji, že to je hotová věc. Měla se tam začít sít tráva, kácet stromy a nakonec přijet bagry a vytvořit tzv. páteřní komunikaci parkem.

Jenže v parku se dodnes nic neděje, neselo se, nekácelo. Žádné bagry nepřijely. Proč ne? Proč to nové vedení radnice za Tomáše Kaněry (ANO) zastavilo? Nebo nezastavilo? Narazili jsme na řadu zajímavých věcí...

PODPIS SMLOUVY ŠEST DNÍ PŘED REZIGNACÍ

Především celý nápad s novým parkem, i když byl cudně zakryt tzv. participativním spolunavrhováním, byl ve skutečnosti megalomanský projekt, jak za obrovské peníze (40 milionů Kč) nechat přírodu, ať dělá, co umí – tedy roste. Čtyřicet milionů byla přede dvěma roky cena půlky mateřské školy, a tu by Praha 22 samozřejmě potřebovala mnohem víc než místo pro pikniky.

Starosta Kaněra ale dokončení projektu neodložil jen kvůli nesmyslné ceně, ale především kvůli podivnému zadávání hlavních stavebních prací firmě Jílek Stavby s. r. o. Minulé Zelenkovo vedení se totiž soustředilo hlavně na to, jak park za radnicí politiky prodat v médiích. Méně už řešilo, že veřejné finance mají pravidla. Když o tom tedy pan Lagner nadšeně psal, nemělo vedení radnice kromě plánu v ruce nic – žádný projekt, žádný výkaz výměr.

Jenže bez výkazu nevíte, kolik stavba může stát. A tak nejprve radní pod Zelenkovým vedením dávali objednávky tzv. z ruky (ty navíc překračovaly limit 150.000 korun, protože objednávky na stejnou službu se sčítají) a pak v rychlosti, protože standardní výběrová

Takto vypadal návrh nového parku za radnicí

řízení zdržují a nikdy nevíte, kdo to vyhraje, přišli s tzv. rámcovou smlouvou.

Mezi roky 2019–2021 dostala firma Jílek Stavby s. r. o, celkem 31 zakázek od MČ Prahy 22, z toho 21 za bývalého vedení STAN + Praha 22. Naše město.

Pozoruhodné je, že rámcová smlouva s firmou Jílek Stavby s. r. o., byla podepsána 25. 5. 2021, tedy pouhých šest dní poté, co K. Erbsová, P. Kosař, O. Lagner a I. Krátký ohlásili rezignace na své funkce. Neuvěřitelná obdoba toho, co tatáž skupina politiků za STAN nyní hlasitě a pokrytecky kritizuje u podpisu smluv projektu FINEP v Kašperské ulici...

PROČ JE RÁMCOVÁ SMLOUVA VE SLUŠNÉ SPOLEČNOSTI FUJ

Rámcová smlouva je totiž obcházením zákona o zadávání veřejných zakázek. Především málo

umožňuje kontrolu cen prací. Dopředu není žádný výkaz, který by dodavatelé soutěžili, a tak může být cena jakákoli. Tedy i 40 milionů Kč za park.

Tato byla uzavřena na roky 2021 až 2022 a nenápadně podepsána nejhlasitější kritikou všeho netransparentního – Kateřinou Erbsovou. A nastojte – hned dva dny po jejím podpisu byly na ni uzavřeny práce za 1,3 milionu Kč a za dalších 14 dní na dalších 1,4 milionu Kč!

Obdobníci, s nimiž jsme to konzultovali, jen nevěřičně kroutili hlavami. Bylo snad v Lagnerově a Erbsové plánu realizovat celý park za 40 mil. Kč tzv. na rámcovku? Tedy bez řádného výběrového řízení?!

Pokud by měl radní Ondřej Lagner dodržet veřejně vyhlášené termíny vzniku parku, jinak než přes tuto rámcovou smlouvu by to realizovat nešlo. Anebo lhal. Co z toho je pravda, se už nedozvíme, protože uražení radní

Pokračování na str. 8

Současná podoba parku za radnicí

Chválíme

Nově otevřená prodejna Lidl si zaslouží pochvalu nejen proto, že rozšířila možnosti nákupu potravin a domácích potřeb v Uhřetěvsi a přilehlých obcích, ale také proto, že se dá u ní civilizovaně zaparkovat. Jak ale uvádíme níže, na chodce se zde už myslílo méně.

Kritizujeme

Škoda že nezbyl kýbl betonu, aby tento několika-metrový chodník nebyl kaňkou na jinak velmi hezký a moderně vyřešeném okolí námi pochváleného nákupního centra Lidl. Dábel je skryt ve sklonu stezky právě před přechodem k obchodu. Obyvatelům levé části Uhřetěvsi včetně bytovkářů nezbyvají než v zimě galoše a v létě gumáky. Obojí je však prý trendy do nové módní sezony.

Vážení čtenáři, snad se nám daří postupně chránit obecní kasu před marnivostí radních, ale nepodaří se nám chránit životní prostředí tiskem novin na recyklovaném papíru. Ten recyklovaný výrazně zdražuje, což je paradox současné doby! Věříme, že tiskem na standardní novinový papír se nikterak nesníží polygraftická, ale ani obsahová kvalita novin, které si velmi rychle získaly vaši pozornost. Děkujeme za pochopení!

UHŘETĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK III, ČÍSLO 2
VYCHÁZEJÍ: 10X ROČNĚ, V NÁKLADU
7300 KUSŮ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRAIA, SPOL. S. R. O.,
POD MARKĚTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHRINEVES.CZ
ODPOVĚDNÝ REDAKTOR: PAVEL JANŮ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 17. 2. 2022
CLÁNKY A FOTA BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.

Pokračování ze str. 7

za STAN a P22 odstoupili a na radnici nastoupil nový starosta Tomáš Kaněra (ANO). „No ano,“ řekl nám, když jsme se ho ptali, „smlouvu jsem zdědil. Nijak z ní ale nejsem nadšený. Na stůl jsem celý projekt dostal tři měsíce po svém nástupu, v září 2021. Od těch dob se mimochodem stále upravuje,

protože finančně naprosto neodpovídá možnostem obce. Prosim vás, udělat park za 40 milionů, to si může dovolit tak Praha 1, když bude zvelebovat Chotkovy sady pod Pražským hradem.

Navíc jsem z principu proti rámcovým smlouvám. Je to porušení transparentnosti a všech směrnic. Kdybych to podepsal, tak mě na tom právem oběsí. Domluvili

jsme se proto se stavitelem, že všechny předjednané práce ukončíme a další kroky už budeme řešit jedině přes transparentní veřejnou zakázku na realizaci cestní sítě a ozelenění.“

Tak proto tedy slavné „Otevřená zahrada Uhřetěves“ dosud nevznikly. Až vzniknou, budou mít možná decentnější, ale určitě finančně přijatelnější podobu. -jp-

Současná podoba parku za radnicí

Všimněte si vlnité střešní kritiny z azbestu, která je zdravotně závadná. Tenká azbestová vlákna mohou způsobit rakovinu.

JEŠTĚ JEDNOU DOMÁCÍ ZVÍŘECTVO ZA 50 TISÍC KORUN ČESKÝCH

Článek o domácím zvířectvu před Uhřetěveským muzeem za 50 tisíc vyvolal mezi občany značnou odezvu se společným závěrem: Kdo to mohl zastupiteli Pavlu Kappelovi z vedení městské části vůbec schválit? Trefně reagovala v příspěvku do redakce obyvatelka Uhřetěvsi, která si nepřála být jmenována: „Že jedna slepice prý uhynula a králičí raději odběhli riskovat smrt přejetím ve městě, se není co divit. Střecha těch kurníků byla totiž z vysoce závadného vlnitého azbestového eternitu! A tato drahá nehoráznost měla být určena dětem?“

S jejím názorem se ztotožňujeme a navíc se divíme, že zastupitel Kappel s funkcí „koordinátor participiálního plánování“ nekoordinoval toto finančně drahé a ekologicky zcela nevhodné trýznění domácích zvířat s hlavním ochráncem životního prostředí na naší radnici, zastupitelem Ondřejem Lagnerem.

Redakce

Obsah novin tvoříte i Vy, naši čtenáři.
Náměty pište na adresu: redakce@obcanuhrineves.cz